Recensie: Hercules ***

Stage Theater Neue Flora Hamburg
zaterdag 23 maart 2024

foto © Johan Persson

Recensie:
Een dag voor de wereldpremière van Disney's musical Hercules plaatsvond in het Stage Theater Neue Flora in Hamburg, verzamelden de partners van deze productie en de pers om een laatste preview te zien. Het moet gezegd, Hercules is best een entertainende musical geworden die losjes gebaseerd is op de Griekse mythologie. Maar songschrijvers Alan Menken en David Zippel zijn er helaas niet in geslaagd om bijkomende R&B- en gospelhits te schrijven die het niveau van 'From zero to hero' en hét themalied 'Go the distance' evenaren.

Hercules gaat over een held van het mannelijke geslacht. Dat ligt anno 2024 moeilijk vandaar dat het niet verwonderlijk is dat al bij het begin van de voorstelling de feministische kaart getrokken wordt. De mannenstem die het verhaal vertelt, wordt namelijk al snel onderbroken door de 5 muzen neergezet door Leslie Behann (Calliope), Chasity Crisp (Thalia), Venolia (Terpschiore), UZOH (Clio) en Shekinah Macfarlane (Melepomene) die de zaak overnemen.
Het moet gezegd, de sfeer van Dreamgirls is nooit ver weg. Net als die van de Cave of Wonders uit Aladdin. Want in het begin van Hercules zien we veel goud, witte kledij met goud, gouden amuletten, een gouden showtrap enz. om het godenrijk van Zeus (Stefano Francabandiera) en Hera (Marta Di Giulio) op te roepen. Allemaal alleraardigst, maar respectievelijk Dreamgirls en die scène uit Aladdin met de Genie zijn zo veel malen straffer…
Hercules mag in deze musical de held spelen maar weliswaar enkel bij gratie van de vrouwen, de 5 muzen, maar vooral ook dankzij Meg (Mae Ann Jorolan die eerder te zien was in Hamilton en – jawel – Aladdin). Die laatste is helemaal niet onder de indruk van Hercules. Meg staat ten dienste van Hades (Detlef Leistenschneider) maar zal uiteindelijk toch zwichten voor Hercules en verliefd op hem worden. Hades wil de macht grijpen en heersen over de Olympusberg.
Hades' overijverige helpers Karl (Mario Saccoccio) en Heinz (André Haedicke) blijken toen Hercules nog een baby was hun taak niet helemaal volbracht te hebben. Bedoeling was dat ze hem een drankje lieten uitdrinken zodat ie helemaal onder Hades' macht kwam te vallen, een mens zou zijn geworden en niet langer een god. Hades kan namelijk de levensdraad van mensen elk moment doorknippen, hier visueel iets te vaak herhaald met een wapperend doek dat de ziel voorstelt van een mens die weggetrokken wordt uit het lichaam wanneer die ineens sterft.
De god van de onderwereld en broer van Zeus probeerde dus ook Zeus' zoon een drankje te laten drinken

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

zodat ie een mens zou worden, maar vermits ie niet het ganse drankje heeft opgedronken, is ie weliswaar sterfelijk geworden, maar bezit ie nog wel steeds zijn goddelijke kracht.
Dat laatste zorgt voor behoorlijk wat géªnante momenten wanneer ie onder de mensen is. Hercules moet bijvoorbeeld maar met zijn voet op de grond stampen of hij veroorzaakt al een aardbeving. Ook souvenirs zoals beschilderde kruiken moeten er wel eens aan geloven. Hades zet Meg in om Hercules' zwakke punt te ontdekken zodat ie finaal met hem komaf kan maken. Het blijkt zijn liefde om haar. In ruil voor die ultieme tip kan Meg haar vrijheid terugkrijgen van haar opdrachtgever.
In een ultiem gevecht waarbij de muzen en Meg Hercules helpen, zal Hercules een aanval door Hades opvangen zodat Meg gespaard blijft en het overleeft. Hij heeft dan al de rest van het drankje gedronken waardoor ie ondertussen sterfelijk én niet meer zo sterk is als een god. Maar door zich op te offeren voor Meg, bewijst ie dat een echte held niet alleen sterk dient te zijn, maar ook en bovenal alles draait of ie zijn hart laat spreken op een cruciaal moment. Hades denkt dat Hercules dan een vogel voor de kat is, wil zijn levensdraad doorknippen, maar stelt echter vast dat die steeds sterker wordt. Dan heeft ie door dat zijn plan dus mislukt is en Hercules nu een ware held is.
Voor het decor- en video ontwerp van Hercules tekende Dane Laffrey. Twee draaiende cirkels op het podium doen de zuilen bewegen. Achteraan zien we een videoscherm dat niet zelden refereert naar mozaïeken. In het lichtplan volgt Jeff Croiter samen met Laffrey het klassieke concept van nacht, ochtend, middag en avond waarbij de nacht staat voor de onderwereld van Hades en de middagzon (van de bevrijding ook) voor die van het godenrijk van Zeus en de uiteindelijke overwinning van het goede op het kwaad.
Hercules is ons echter te conventioneel, er zit weliswaar humor in, maar er zijn ook behoorlijk wat grote lappen gesproken tekst in. Dat in combinatie met een beperkt aantal goeie songs (enkel de originele hits maken het verschil) maakt dat het ons sterk zou verbazen mocht deze musical drie jaar te zien zijn in Hamburg. Op twee maanden na speelt Die Eiské¶nigin (Frozen) dat wel over massa's straffe songs beschikt - daar namelijk 3 jaar voor die titel verhuist naar Stuttgart.
< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.